

Grundtvig: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne ubehagelige Sag, dersom det ikke havde været, for dog med al den Alvor jeg kan, at opfordre den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) til at tage sit Forslag tilbage (Hør!). Det er ikke, fordi jeg kunde faae isinde at kalde alt det Fuldkommet, som han har besværet sig over, thi, naar man skulde gennemgaae hele Rigsdagstidenden, og navnlig, hvad der især er blevet lagt Vægt paa, dens Henviisninger til de Meningsyttringer, der kunne være fremkomne i Salen, saasom „Hørsen“ eller „Hør!“ „Runterhed“, „Latter“ osv., da var jeg selv vist ikke den sidste Rigsdagsmand, der i den Henseende maaffee kunde have noget at besvare mig over (Hør!), men om det end aldrig var for Andet, saa — da den ærede Rigsdagsmand, der har indbragt Andragendet, selv har sagt, at han derved har taget bestemt Hensyn til den Partisthed, for hvilken han sigter Rigsdagens Embedsmand, — saa vilde jeg dog finde, at dette var en meget uhyggelig Sag at forhandle her (Hør!); thi, da han saaledes selv tilstaaer, at Sagen ligefrem skal være en Partisag, saa indseer dog vistnok baade han og Enhver af os Alle, hvilken Urimelighed og hvilken Uforsvarlighed vi gjorde, hvis vi under nærværende Omstændigheder tog en Sag under Forhandling, der ligefrem skal være en Partisag (Hør!) og maatte blive behandlet derefter (Hør!). Dette kan vist ligesaa lidt være den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) som nogen anden Dannemand behagelig. Det er aabenbart ikke nødvendigt, og derfor mener jeg, det burde aldrig skee fra nogen Side, men dog allermindst fra den Side, der for Øieblikket har Majoritet (Hør!), thi foruden at Sagen fra denne Side bliver indbragt som en Partisag, saa bliver den tillige indbragt som en Tyransag. (Hør!). Jeg haaber derfor, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil fortsætte Sagen videre, men tage Andragendet tilbage.

B. Christensen: Tor jeg faae Ordet for en væsentlig personlig Bemærkning.

Viceformanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en personlig Bemærkning.

B. Christensen: Jeg troer den sidste ærede Taler har været uberettiget til af de Ord, hvormed jeg har indledet denne Sag, at udlede den Slutning, at jeg havde erklæret Sagen for en Partisag. Det er ikke saa. Jeg har udtrykkeligt sagt, at en periodisk Undersøgelse og et Eftersyn af de i Andragendet omhandlede Gjenstande altid har forekommet mig at være ønskelig, nødvendig og at den passende kunde foreslaaes i Begyndelsen af en Sæstion, med nyvalgte Medlemmer. Jeg har derhos lige udtrykkelig sagt, at det var klart, at Andragendet angik meget almindelige og ingenlunde vigtige Spørgsmaal, der baade havde været omtvistede og vistnok med stor Føle kunne omtvistet, navnlig saaledes, hvorvidt overhovedet den nuværende Udgivelse af en Tidende paa Rigsdagens Regning, paa Statens Bekostning, var nødvendig, og naar jeg er gaaet ind paa Utrinsger om Rigsdagens Betjente, da vil den ærede sidste Taler erindre, at jeg blev bragt derind ved visse Folks Menings Tilksendegivelse udenfor Ordenen. Forøvrigt har den sidste Taler nævnt „Majoritet“. De til hvem jeg nærmest slutter mig her i Salen, ere ikke i Majoritet, men selv om vi vare en Majoritet, saa er det Spørgsmaal, her omhandles, et, der lige meget interesserer Alle, thi hvem der er Majoritet idag kan være Minoritet imorgen og omvendt. Det have vi alle oplevet og det ville vi alle opleve. Jeg troer den ærede Taler burde lade mig vederfares den Ret, at jeg til Nød, ligesaagodt som han selv, kan sætte mig ud over visse Meningers Tilksendegivelse hvorom der her har været Tale. Jeg er desuden heller ikke gaaet ind i Detaillen og skal, forsaavidt dette ikke paatvinges mig, undgaae dette.

Monrad: Jeg kan ikke nægte, at det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har gjort et smerteligt Indtryk paa mig (Hør!). Jeg troer, at ved en saadan Maade at forhandle paa nedvær-